

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Clandestina Desponsatione. Titvlvs III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

potest ducere in uxorem, & S. viro legitimo copulari: potest separacionem vero, pro vitando populi scandalo, utrique ad tempus eis penitentia injungenda. Si vero legitime constaret ipsam. S. ab eo five potest, five ante cognitam extitisse, neutri, vivente altero, dabitur licentia contrahendi. Remanebit ergo Guillelmus cum M. impotita ipsi M. ad tempus penitentia competenter, qui pro sua opinione folia Guill. (judicio ecclesiae non requirit) dimisit.

CAP. XIII.

Accusari non potest matrimonium, quod non est, ut si cum uniori seipso fit contractum: denuncias tamen potest impedirentur, ne contrahatur in posterum.

Innocentius III. C. & P. quendam filium Ma-

lebrana. a

Ad dissolvendum b, quod factum fuerat inter I. & S. [1 & f.] Accusatio pro puerula super confanguntate proposta, praefatus i. multas exceptions proponit: per quas nitebatur vos ab accusatione multipliciter removere: [2 & f.] Interloquendo pronunciavimus, inter juvenem & puellam nec matrimonium nec sponsalia fuisset contraicta: cum confet puerulam nondum ad septimum pervenisse. Quocirca nec accusatio locum habebat, cum non esset, quod posset legitimè accusari. Denunciari tamen poterat confanguntias, ut interdicatur matrimonio contrahendum. Ad denunciacionem ergo legitimè probandum terminum adsignamus, salvis exceptionibus non solius propotitis, sed etiam proponendis. Si vero quisquam in puerulam interim adtentetur, auctoritate Apof. interdicimus, ne in negotio de novo procedatur ulterius, donec vel à denunciacione cesseret, vel ea probata ordine judicario procedatur. Quod si contra interdictum nostrum in præjudicium iplus aliquid fuerit admittendum, id ex iuris esse decernimus & viribus omnino carere.

[1] Filium quendam M. super matrimonio contrahendo, in matre & fratrum nostrorum prefestis suis propotitis, quid eiem distria puerulam nondum ad septimum pervenisse, de ipsa nec matrimonium contrahit, nec sponsalia potuerunt: defuit etiam confanguntur auctoritas, qui præcipua sunt in talibus requirendis & secessus sufficiens existit. & confanguntur interuenientes auctoritas, persona tamen non sunt idoneae ad matrimonium contrahendum, letitia confanguntur absente.]

[2] Cum, super exceptionibus ipsius fuerit diutius discutendum, audiri & nullius quæcumque fuerint preposita, de confusa f.

CAP. XIV.

Si quis per verba de præfatis contrahit cum espabore, in qua ostendit malitia non suppet, intelligitur non matrimonium, sed sponsalia contrahisse, etiam si subscritio intercesserit.

Idem Episcopo Abbaten. d

Tame nobis exhibita litera continebat, quod quidam filium suum circiter xii. annos habentem, cuidam nobili desponsavit, qui subarrayit eandem, consenserit mutuo accedit: [1 & f.] Quia vero nobis constare non ponuit, cuius etatis esset puerilla, cum eidem vito existi desponsata, cum dicatur, quod circiter xii. annos haberat, utrum ne prudentia tunc in illi suppleret auctoratum: respondens, quod si puerla nubilis non erat etatis, cum sapere fatus vir desponsavit eandem, & etatem in ea prudentia non suppletat, proculdubio inter eos non conjugium, sed sponsalia contracta fuerint, quamvis ab ipso dabo eadem fuerit subarrata.

[1] Super matrius aliquantulum prorogatus, pater puer-

a Al. Malabranca. b C. eod. tit. in 3. comp. vid. Seton ca. superiori citatum, c illud. d Abbaten. al. Abbaten. al. Abbaten. al. Abbaten. al. Abbaten. e Ca. 2. eod. tit. in 3. comp. vid. Cova. mepsi. 4. Decret. part. i. c. 4. 4. amara. f sibi præsumit. al. sibi dicitur.

viam universa carni ingrediens est, et auctoritas intercepere, puerle avunculus sopraddicti eisdam auctoritas intercepere, et ille qui prius dispensaverat tandem, cum ipse non contraxit. Tunc autem predeceperit attorney quod non posset permanere, cuius siam legatum dispensationem, non a dispensatione remanebit, qui sopraddictum pudicum docere in utero, quod tertio copulatur, sibi viriente quis primus eam disponit, utrum, tam ipsa quam vir idem se dispensationem faciat, utrum lecite valde commoveri: in auctoritate dispensatione, quod primo sibi viriente alterum non posset fieri contraria. Sed quia tua ecclesia populevit, ne super eam fieri possit, procedere dispulit, nobis horumque dispensatione, hoc tibi rescribere dignaremus.)

DE CLANDESTINA DESPONSA.

TITULUS 11.

CAP. I.

Pro clandestina matrimonio non presumatur, sed illa dispensatione invenitur.

Ex concilio Arelatensi.

Si quis clam despontaverit aliquam à nullitate negat, bujusmodi dispensatione: non accedit probatio.

CAP. II.

Quas matrimonium clandestinis contractum, alii negant utram, non adspicere legitima excepit, et in ecclesia non competitum est. & si illud possident, non accedit probatio.

Alexander III. Bologna. Regula.

Vobis & nobis: [1 & f.] Si enim matrimonium in occulte contrahunum, quod exinde legitima nuptia non appareat: ii, qui ea contrahit, ob hanc sumat aliquatenus compellendit. Veram si negotio trahentium haec voluntate publicare, nisi minima causa prestat, ab ecclesia recipienda sunt castiganda, tanquam a principio in ecclesiis contractata.

[1] Ex mas parte significat illi, ut de clandestinu dispensatione debemus, non videtur quod alio modo sit.]

CAP. III.

Cura matrimonia sunt contractantur, debet per Ecclesias editas proposi, affigentes terram, inter eam, quae videtur inopere, impedimentum oppone: & si probata nuda fuerit, non impedimento, intercedat emunctorum, nam dico gemitus, hoc prima uia, ad 3. si que.

Innocentius III. in Constituta generali.

CVM inhibito copulo d conjugis etiam in aliis nuptiis stricte ferari. Vnde predecepsorum noluntur iniquitate inherenter, clandestini conjugi pentius iniquitate prohibentes etiam, ne quis facetus talibus fieri præsumat. Quare speciem querendam tecum non fuerundim ad alia generaliter prærogato, immo ut cum matrimonio fuerit contractato, in ecclesiis per Presbyteros publice proponatur, & communiter preficiatur: ut intra illum, qui volunt, libenter, & certe rit, legitimum impedimentum opponi, & non obiteri nihilominus investigent, utrum aliquam in-

a Clandestinas dispensationes & conjugis nuptias intercepere, videtur. Trid. f. 2. de refut. matr. 3. 1. inde refut. haec in rerum alteraciones interpretur. b C. eod. in 3. comp. vid. conc. Lat. p. 30. c. 17. c Schol. Lat. 30. d Cunctis mar. in 4. comp. e preposita.

(quod & carinam vocant) cum 7. sequentibus annis
poniteas.

CAP. III.
Sponsalia de presenti non solvantur per sequens matrimonium,
etiam carnalis copula consummata.

Alexander III. Salernitano Archiepiscopo.

Licet b. præter solitum: [i. & inf. a.] Consultatio-
ni tua taliter respondem, quod si inter virum & mu-
larem legitimus consensus interveniat de presenti, ita
quidem, quod unus alterum in suo matto consensu ver-
bis confutis exprelle & recipiat, utroque dicente: Ego
te accipio in meam, & ego accipio te in meum: fave fit
juramento interpositum fave non, non licet mulier
alii nubere. Et si nuper sit, etiam si carnalis copula fit
fecuta, ab eo separari debet, & ut ad primus redat, ec-
clesiafitis distinctione compelli: Quanvis aliter à qui-
buldum predececeribus nostris sit aliquando judica-
sum.

[i. Et amplius solito multis sumis & magnis negotiis pra-
dicti, & ita quid non sit nobis facile, aliquorum consiliosum
respondeat: illa tamen specialis gratia quam ad personam tuam
balbemus, & fraternali cogimur charitate quod sanctissime de his su-
per quibus nos consulit dilecti, tua, presentibus littera volumini ap-
pare. Consilium nos siquidem, utrum si inter virum & mulierem
præstis, vel non præstis juramento, legitimus consensus intervenie-
rit & presenti copula carnalis non subsecuta, faveat mulier alii nu-
bere, vel si nuper sit aliis, & carnalis fuerit copula subsecuta, an
ipso debet separari.]

CAP. IV.

Et qui appellat in causa matrimoniali, interdictus debet, ne aliud
matrimonium contrahatur liceat pendere: & si contraheret, debet se-
parari.

Idem Cenon. d. Archiepiscopo.

Tua & fraternitas nos consulit. [i. & inf. a.] Dehinc
vero, quia coram te super delponatione facta per
consentem mutuum de presenti, controversiam mo-
vent, & appellatione pendente, quam ante lamentum
vel cognitionem caufer ad sedem Apostolicam interpo-
nunt, accipiunt alias uxores. Hoc arbitramur agendum,
ut si amodo in tali casu duxerint appellandum, eis in
eccllesia publice interdictas, ne ante decisionem causa-
lii contrahant matrimonium. Et si contra f. inter-
dictum eccliesi publice factum venire presumperint,
matrimonium tam presumptuose contractum potest
irritare.

[i. Quid de his egere debeamus qui desponsant aliquo modo
et procul tempora antequam eis ducant vel cognoscant, alias
accipiunt alias uxores. Super que utique consultatione tua taliter re-
pondemus, quod si vir & mulier recipiunt exprelle consensus
de presenti mutuo, neuter eorum altero superfite poteris ad alia vota
transfere, & si possit ad monasterium transmigrare. Verum si inter
spos non accepta consensus de presenti, sed promissa de future, vi-
debet quod eter, dicit alter: Ego recipiam in meam, & ego te
in meum, & alias eam mulierem desponsavit & traduxit: etiam
si inter prima iuramentum fuit, sicut diximus de futuro huius de-
sponsationis intuitu, secundum non poteris matrimonium separari,
sed eis est de violatione fidei panteonia injungenda.]

CAP. V.

Qui duos per verba de presenti deponunt, primus desponsatus
habebit in uxorem, etiam si prius fecundam cognoverit: nec valde
contraria confutudo. & hoc ultimum additur ad cap. Littera sua
præ edem.

**2. Carenam. al. Carentiam. Contiu in marg. b. Ca. 3. co. iii.
in 1. comp. c exprefse. d. Tamen si idem est. e. Ca. 7. co.
tit. in 1. compilat. f. al. ista. g. si contra interdictum eccliesi
ita publice factum, &c.**

S. 3